

EESC Info

European Economic and Social Committee

A bridge between Europe and organised civil society

April 2022 | SV

EESK info SPECIAL – EESK FÖR UKRAINA

[Grassroots View – säsong 3, avsnitt 17 – Det civila samhället står enat mot det ryska angreppet](#)

Sedan den 24 februari 2022 har Ukraina kämpat mot Rysslands invasion. Utöver det militära och ekonomiska stödet från hela världen gör EU:s och Ukrainas civila samhällen en gemensam insats för att hjälpa de drabbade områdena. I detta avsnitt av Grassroots View ber vi några av deras företrädare att dela med sig av sina berättelser.

Elena Calistru, ledamot av Europeiska ekonomiska och sociala kommittén, förklarar hur och varför många rumänska medborgare hjälper ukrainare på flykt med mat och tak över huvudet. Hon tar också upp den roll som EESK spelar tack vare sina starka nätverk, som gör det möjligt att snabbt inrätta mekanismer för att hjälpa de mest utsatta.

Marta Barandiy, grundare av den icke-statliga organisationen Promote Ukraine, som är baserad i Bryssel och i Kiev, ger ett ukrainskt perspektiv på situationen. Hon berättar om hur hennes arbete förändrades när kriget bröt ut, om den avgörande roll som det civila samhället spelar och om hur det ukrainska folket aldrig kommer att ge upp kampen mot en inkräktare.

Bartosz Wielński, biträdande chefredaktör för tidningen Gazeta Wyborcza, beskriver slutligen krigets konsekvenser för Polen och hur den polska befolkningen antar ett nytt synsätt när det gäller flyktingar. Han

förklarar till exempel hur man inom ramen för skolsystemet tar emot och hjälper unga ukrainare. (tk)

Available Languages:

ES	BG	CS	DA	EN	DE	ET	FR	EL	GA	HR	IT	LV	LT	HU	MT
NL	PL	PT	FI	RO	SK	SL	SV								

LEDARE

Ledare

Vi sluter solidariskt upp bakom Ukraina

Kära läsare!

I denna tid som präglas av tragik till följd av Rysslands oprovocerade och orättfärdiga militära aggression mot Ukraina sluter vi solidariskt upp bakom Ukrainas folk.

Under plenarsessionen i mars delade företrädare för det civila samhället i Ukraina och Ryssland med sig av sina direkta erfarenheter av kriget, vilket hade en stark känslomässig inverkan på debatten. *”Detta krig är inte bara en militär aggression mot Ukraina, utan även ett brott mot vår civilisation.”* Dessa ord av **Anatolij Kinach**, ordförande för Ukrainas nationella sociala och ekonomiska trepartsråd, genljöd

bland plenarsessionens ledamöter och gäster.

Kommitténs ledamöter stödde [resolutionen ”Kriget i Ukraina och dess ekonomiska, sociala och miljömässiga konsekvenser”](#), uttryckte sin solidaritet med Ukraina och lyfte fram det civila samhällets roll i biståndet till det ukrainska folket och flyktingarna.

Europa står inför den mest omfattande flyktingkrisen sedan andra världskriget. Inom blott en månad var 3,5 miljoner flyktingar, varav 1,8 miljoner barn, tvungna att fly från landet. Hela EU står dock enat vid den ukrainska nationens sida och omsätter solidariteten i handling.

Sedan kriget inleddes har vi kunnat bevittna mänsklig generositet utan like gentemot flyktingarna från Ukraina. Det är ett enastående exempel på solidaritet, enighet och osjälviskhet.

Det civila samhället står sida vid sida med det ukrainska folket. Den ukrainska nationen försvarar freden och säkerheten för alla. Det mänskliga lidandet har inga gränser, utan angår oss alla.

Europeiska ekonomiska och sociala kommittén, som företräder det organiserade civila samhället, går från ord till handling. Våra ledamöter och deras organisationer har åtagit sig att fullt ut bistå flyktingarna från Ukraina på alla sätt de kan, och uppslutningen har varit imponerande.

Vi har skapat en särskild webbsida för Ukraina på adressen

<https://www.eesc.europa.eu/sv/initiatives/eesc-stands-ukraine-organised-civil-society-solidarity-and-action>. Här kan du följa våra ledamöters - och deras civilsamhällesorganisationers - arbeten och initiativ.

Cillian Lohan, EESK:s vice ordförande

PÅ VÄG FRÅN UKRAINA TILL...

Det är tack vare journalisters, fotografers och kameramäns outtröttliga och heroiska arbete som vi nu med egna ögon kan bevittna de tragiska händelserna i Ukraina. De beger sig dit vi inte kan åka.

En av dem, den polska fotografen **Sławek Kaminski**, har sänt oss sina foton från gränsen mellan Belarus och Polen, den polska staden Rzeszów och Medyka-Sjehyni vid gränsen mellan Polen och Ukraina.

I dag publicerar vi den andra bilden, från gränsen mellan Polen och Ukraina. Tack för dessa ögonblick fångade i bild! (ehp)

Foto: Sławek Kaminski/GW

RAKT PÅ SAK

I vårt avsnitt "Rakt på sak" ber vi EESK-ledamöter att lyfta fram aspekter av ett yttrande eller ett initiativ som de anser är viktiga. Denna gång bad vi **Veselin Mitov**, medordförande för plattformen för det civila samhället EU-Ukraina, att redogöra för plattformens roll och framför allt dess arbetsuppgift mot bakgrund av det pågående kriget i Ukraina.

Plattformen för det civila samhället EU-Ukraina inrättades 2015 i enlighet med artikel 469 i associeringsavtalet mellan EU och Ukraina, som undertecknades den 21 mars 2014. Den gör det möjligt för civilsamhällesorganisationer från båda sidor att övervaka genomförandet av avtalet. (at)

”VÅR FRÄMSTA UPPGIFT NU ÄR ATT INTEGRERA UKRAINSKA KRIGSFLYKTINGAR I DE EUROPEISKA SAMHÄLLENA”

För mig, i min roll som medordförande för plattformen för det civila samhället EU-Ukraina, är det nödvändigt att återupprätta och upprätthålla banden mellan plattformens medlemmar, som företräder arbetsgivare, arbetstagare och icke-statliga organisationer. Vid denna avgörande tidpunkt med det pågående kriget i Ukraina måste vi upprätthålla kontakterna med de ukrainska deltagarna i denna plattform för det civila samhället.

Om vi lyckas hålla igång kontakten och se till att nätverket fungerar kan vi göra framsteg angående prioriteringarna. För närvarande bör den huvudsakliga målsättningen vara att kartlägga ukrainarnas konkreta behov och se hur vi medlemmar av EU:s plattform för det civila samhället kan bistå våra ukrainska kollegor genom solidariska handlingar i denna ytterst svåra situation.

Men jag anser att vår viktigaste uppgift består i att hjälpa till med integrationen av ukrainska krigsflyktingar, med tanke på att över fem miljoner människor har flytt till grannländerna och andra europeiska länder. Första punkten på vår dagordning vid det kommande sammanträdet i plattformen för det civila samhället EU-Ukraina bör vara frågan om den sociala och ekonomiska integrationen av ukrainska flyktingar. Vi måste undersöka hur vuxna och barn från Ukraina kan integreras i de enskilda ländernas sociala och ekonomiska struktur, för att få hjälp att läka krigets trauma. Så snart kriget är över kommer naturligtvis vårt nästa steg bli att hjälpa dessa människor att återintegrera sig i Ukraina.

Vi står sida vid sida med det ukrainska folket och vår plattform för det civila samhället uttrycker sitt oinskränkta stöd.

Veselin Mitov, EESK-ledamot och medordförande för plattformen för det civila samhället EU-Ukraina

”EN FRÅGA TILL ...”

En fråga till ...

I vår kolumn ”En fråga till ...” besvarar den före detta EESK-ledamoten David Stulík en fråga från EESK info om de möjliga konsekvenserna av kriget i Ukraina.

David Stulík är för närvarande överordnad analytiker och chef för programmet för Östeuropastudier vid den tjeckiska tankesmedjan European Values Center for Security Policy. Han är också medordförande för det officiella forumet för det civila samhället Tjeckien-Ukraina. Dessförinnan tillbringade han 12 år som EU-diplomat i Ukraina, i rollen som press- och informationsansvarig vid EU:s delegation. Efter Tjeckiens EU-anslutning utnämndes han av den tjeckiska regeringen till ledamot av Europeiska ekonomiska och sociala kommittén, där han företrädde den tjeckiska icke-statliga sektorn och även var föredragande för Belarus. Några av hans intresse- och sakkunnigområden är EU:s utvidgnings- och grannskapspolitik, utvecklingen av det civila samhället, EU:s kommunikationspolitik, EU:s lobbyverksamhet, medborgardialog och de socioekonomiska konsekvenserna av övergångsprocessen efter kommunismens fall. (ab)

David Stulík: ”Vi bevittnar en våg av solidaritet och stöd för Ukraina som saknar motstycke”

EESK info: Ryssland har invaderat Ukraina och nu bevittnar vi en aldrig tidigare skådad mobilisering av det civila samhället som arbetar hårt för att hjälpa det ukrainska folket. Vilka är de mest anmärkningsvärda insatserna i denna enorma våg av humanitärt stöd till Ukraina - humanitärt bistånd, transport, utbildning, boende, skolor, språkundervisning? Vilka lärdomar kan vi som medborgare dra när vi ställs inför en mänsklig tragedi?

David Stulík: Vågen av solidaritet och stöd för Ukraina i EU saknar motstycke och det ger oss hopp om att de europeiska värdena i slutändan kommer att segra över Rysslands barbari, grymhet och brutala våldsutövning.

Det är så rörande och uppmuntrande att se allt det humanitära bistånd som européerna tillhandahåller Ukraina. Vi bör dock vara medvetna om att det finns ett antal frågor som EU:s civila samhälle måste ta hänsyn till.

För det första, när vi hjälper ukrainska flyktingar genom att tillgodose alla deras behov (boende, skolundervisning, arbetstillfällen) hanterar vi konsekvenserna av de grymma gärningarna och krigsbrott som begåtts av Putins Ryssland. Men vi måste ta itu med orsaken till dessa grymheter. Orsaken är Putins regim, som fortfarande åtnjuter ett brett stöd bland människor i Ryssland.

Om vi lyckas stoppa detta kommer vi också att stoppa strömmen av ukrainska flyktingar till Europa. Ukrainarna skulle mer än gärna vilja stanna kvar i sitt hemland och leva där i fred.

Det för mig in på den andra frågan som jag anser att det europeiska civila samhället bör verka för. Vi måste alla motsätta oss de vettlösa gärningarna som begås av det ryska ledarskapet.

Vi måste inse att de riktar sig även mot oss, inte bara mot Ukraina. I den ryska propagandan framställs vi, EU och Nato, som deras ärkefiender som använder Ukraina som en bricka i spelet mot Ryssland.

Med det sagt uppstår den logiska frågan om hur vi stoppar Putins Ryssland. Enbart ekonomiska sanktioner kommer inte att åstadkomma ett regimskifte i Ryssland.

Jag fruktar att det enda sättet att stoppa Putin är genom att militärt besegra hans arméer i Ukraina. Detta bör vara prioritering nr 1 för närvarande, att sätta stopp för dödandet av oskyldiga civila i Ukraina och förhindra att kriget sprider sig till andra delar av Europa. Det råder ingen tvekan om att Rysslands aggressiva beteende och planer även berör oss, åtminstone vissa av EU:s medlemsstater, särskilt i Öst- och Centraleuropa. Jodå, vi befinner oss också på de ryska generalernas radar som ytterligare ”legitima” mål.

Om kriget i Ukraina inte stoppas i dag står vi på tur och kriget kommer även till oss. Vi måste inse att vi de facto redan befinner oss i detta krig. Så presenteras i alla fall EU:s och Natos roller i Rysslands (censurerade) medier.

Därför bör vi européer göra vårt bästa för att bidra till Ukrainas seger på slagfältet. Jämte skärpta ekonomiska och andra sanktioner mot Ryssland måste vi vara beredda att förse den ukrainska armén med alla nödvändiga militära medel som den efterfrågar.

Jag är själv pacifist, men detta är en avgörande stund då de liberala demokratierna måste försvara sig mot dem som har för avsikt att tillintetgöra dem. Dessa fiender förstår bara våldets och militärmaktens språk. Vi

får inte tveka eller skämmas för att använda detta språk eftersom vår överlevnad som demokratiska samhällen står på spel.

GISSA VEM SOM ÄR VÅR GÄST...

Vår hemliga gäst

Varje månad presenterar vi i vår kolumn "Vår hemliga gäst" en offentlig person vars arbete och engagemang inspirerar andra. Dessa personer utmärker sig genom sitt mod, sin karaktärsstyrka och sin handlingskraft, och den tapperhet som de visar i sitt arbete förtjänar respekt.

Den här gången är vår gäst den ukrainska journalisten **Tetiana Ogarkova**, som ansvarar för den internationella avdelningen vid Ukraine Crisis Media Center och som även medverkar i podcasten "Explaining Ukraine". Hon är också lektor vid Kiev-Mohyla-akademien och har avlagt doktorsexamen i litteratur vid universitetet Paris XII Val-de-Marne.

Tetiana bjuds ofta in till olika tv- och radioprogram runt om i världen, där hon beskriver den dramatiska situation som det ukrainska folket befinner sig i och med stor insikt uttalar sig om denna mänskliga tragedi.

I denna specialupplaga av EESK info låter hon våra läsare ta del av sin personliga berättelse, som gör ett särskilt starkt intryck då den skrevs på plats i ett belägrat, turbulent och hjältemodigt Ukraina, som hon trots kriget inte har lämnat. (eh)

Tetiana Ogarkova: Vladimir Putins sista krig

Den 24 februari 2022 väcktes vi vid femtiden på morgonen av märkliga ljud långt bortifrån, som påminde väldigt mycket om explosioner. Barnen sov fridfullt i sina sängar, men våra telefoner gick varma av de oupphörliga meddelandena. Kriget hade brutit ut. Det rapporterades om explosioner, som visade sig vara missilangrepp, i Kiev, Charkiv, Ivano-Frankivsk och andra städer i landet.

I en av de första attackerna förstördes en byggnad i ett militärområde i Brovary, där vår äldsta dotters danslärare bodde. Några timmar senare satte jag mig i bilen för att leta efter en vän som inte längre svarade i telefonen. På vägen mötte jag ukrainska stridsvagnar, som lämnade spår efter sig i asfalten.

Sedan detta smärtyllda uppvaknande den 24 februari 2022, då världen såsom vi kände den förstördes för alltid, har vi inte kunnat somna om. Vi betraktar vår nya verklighet med vidöppna ögon. Under krigets första vecka upplevde vi för första gången hur vänner föll offer för stridigheter. Vi såg också att den ukrainska armén kunde stå emot världens näst största armé. Vi såg hur länder i Europa sände vapen till oss och diskuterade kommande sanktioner.

Framför allt betraktar vi Ryssland med vidöppna ögon, och förstår inte hur man har kunnat sjunka så lågt: soldaterna skryter för sina fruar om att ha stulit kaffebryggare, mattor och till och med tvättmaskiner i ödelagda byar. Deras grymhet är ofattbar: de dödar obeväpnade civila med ett skott i nacken, våldtar ukrainska kvinnor framför deras barn och bränner kroppar. De bombar våra sjukhus och avfyrar missiler mot oss – varenda dag, utan undantag. Vi förstår inte heller hur de kan vara så dumma: i över en månad har ryska soldater grävt skyttegravar i marken vid Tjernobyl, vilket har gjort att man tvingats skicka dem till Belarus efter att de drabbats av strålningssjuka, som de nu dör av.

Det är med vidöppna ögon som vi betraktar verkligheten i dagens Ryssland. Putin för inte detta krig på egen hand. Enligt en undersökning som nyligen gjordes av Levada Center stöds han av 85 % av den ryska befolkningen.

Det är dags att göra något åt denna nya verklighet. De ukrainska soldaternas heroiska motstånd liksom det militära stödet och de kraftfulla sanktionerna från Ukrainas partner i väst har effekt.

Men kriget fortsätter. Det viktigaste är att hålla ut och inte ge upp och att inte ge efter för en alltför snabbt överenskommen eller ogenomtänkt vapenvila – hur mycket vi än vill ha fred. Vi har en unik möjlighet att se till att detta fasansfulla angrepp blir Rysslands sista krig. Ingen vapenvila, inga territoriella eftergifter eller kompromisser kommer att lösa situationen, utan kommer bara att ses av Ryssland som en delseger och underblåsa de aggressiva och hämndlystna känslorna hos den ryska befolkningen.

Transnistrien 1992, Georgien 2008, Krim och Donbass 2014: för varje årtionde har Ryssland trappat upp utmaningarna och farorna i regionen. Kreml har använt varje svaghet som västländerna visat som en förevändning för att fortsätta med sina angrepp. Låt oss se på verkligheten med vidöppna ögon. För att skapa fred måste vi fortsätta kriget. Kriget mot Ryssland.

Detta kräver mod. En rejäl portion mod. Inte bara bland de ukrainska soldaterna, utan även bland våra partnerländer i väst, som måste skärpa sina sanktioner (för att ödelägga den ryska ekonomin) och sända nödvändiga offensiva vapen till Ukraina (för att tvinga tillbaka de ryska trupperna över gränsen).

Det kräver också beslutsamhet. Vi måste uppvisa den beslutsamhet som krävs för att efter Rysslands oundvikliga nederlag göra alla ryska medborgares historiska ansvar för dessa omänskliga grymheter gällande. Genom skadestånd som ska betalas i två eller tre generationer. Genom läroböcker i historia med ingående beskrivningar av dessa krigsförbrytelser. Genom ett museum i centrala Moskva om slaget i Mariupol eller i Butja.

Det är först efter detta självmordskrig som ett nytt Ryssland är möjligt – ett Ryssland utan komplex gentemot det fallna kejsardömet och utan viljan att återupprätta sin forna storhet på bekostnad av sina grannländer.

Efter att vi väcktes vid femtiden på morgonen den 24 februari 2022 hörde vi Putin förkunna att målen med den "militära operationen" var "avnazifiering" och "demilitarisering". Men låt oss öppna ögonen: Ukraina behöver inte "avnazifieras" eller "demilitariserats". Det är tvärtom Ryssland som behöver det.

EESK-NYHETER

[EESK diskuterar resolutionen om de ekonomiska, sociala och miljömässiga konsekvenserna av kriget i Ukraina](#)

Europeiska ekonomiska och sociala kommittén antog den 24 mars en resolution om kriget i Ukraina och dess ekonomiska, sociala och miljömässiga konsekvenser, mot bakgrund av ett toppmöte i Europeiska rådet där kriget placerades högst upp på dagordningen.

Resolutionen antogs av plenarförsamlingen efter en debatt **Ylva Johansson**, kommissionsledamot med ansvar för inrikes frågor, och flera ledande företrädare för det civila samhället i Ukraina och Ryssland.

EESK uttryckte sin solidaritet med Ukraina och betonade det civila samhällets roll när det gäller att bistå det ukrainska folket och människor som flyr från kriget.

EESK:s ordförande **Christa Schweng** inledde debatten med att påpeka att "denna invasion utgör ett hot mot vår säkerhet och våra värden, men EU ställer sig med all rätt och med full styrka vid Ukrainas sida, och

agerar enigt och solidariskt”.

Ylva Johansson, kommissionsledamot med ansvar för inrikes frågor, framhöll att EESK har en mycket viktig roll att spela genom att dra nytta av sina kunskaper på fältet. EU har så här långt tagit emot 3,5 miljoner flyktingar från Ukraina, varav 1,8 miljoner barn. Det civila samhällets aldrig tidigare skådade solidaritet med dem som flyr från kriget i Ukraina har varit anmärkningsvärd. ”Detta gör oss alla stolta över att vara européer”, sade Ylva Johansson.

Ordförandena i EESK:s tre grupper, som även var föredragande för resolutionen, lyfte fram de centrala utmaningar som Europa står inför till följd av kriget.

Stefano Mallia, ordförande för Arbetsgivargruppen vid EESK, sade: ”Vi välkomnar i vår resolution de humanitära insatser som hittills har genomförts, men vi uppmanar också medlemsstaterna att göra mer för att hjälpa Ukraina.”

Oliver Röpke, ordförande för Arbetstagargruppen, sade: ”Ett av de viktigaste budskap som jag vill framföra är att det internationella samfundet och EU måste stå enade i detta läge”.

Séamus Boland, ordförande för gruppen Mångfald Europa, sade: ”Den ryska invasionen av Ukraina är det mest våldsamma oprovocerade angreppet i Europa sedan 1939, och vi måste stå upp mot det.”

Företrädare för det civila samhället i Ukraina och Ryssland delade med sig av sina direkta erfarenheter av kriget, vilket hade en stark känslomässig inverkan på debatten.

Grundaren av stiftelsen Öppna Ryssland, **Michail Chodorkovskij**, varnade för desinformationens katastrofala konsekvenser, och sade: ”Det är vårt ansvar att försöka bekämpa desinformation, även utanför Ryssland.”

Ordföranden för Ukrainas nationella sociala och ekonomiska trepartsråd, **Anatolij Kinach**, beskrev Rysslands agerande som ”inte bara en militär aggression, utan även ett brott mot civilisationen.”

Oleksandr Sjubin, ordförande för den ukrainska plattformen för det civila samhället, bad att EU skulle fortsätta stödja Ukraina och dess önskemål om att ingå i den europeiska familjen.

Hennadij Tjyzjykov, ordförande för den ukrainska handels- och industrikammaren, bad europeiska arbetsgivar- och näringslivsorganisationer att stödja ukrainska företag.

Slutligen framhöll **Jevhenija Pavlova** från Ukrainas nationalförsamling för personer med funktionsnedsättning att vi inte får glömma bort de ukrainare som har funktionsnedsättningar och som behöver särskilt stöd. (at)

[EESK:s resolutionstext i sin helhet](#) finns på kommitténs webbplats.

EESK står solidariskt och enat vid Ukrainas sida

Christa Schweng, EESK:s ordförande

Vi bevittnar en oprovocerad aggression mot frihet, mot demokrati, mot värden och mot EU:s grundvalar, som bygger på lagens makt och inte på maktens lag. Det är fred som är drivkraften bakom det europeiska bygget och freden är nu viktigare än någonsin. Vi européer måste stå enade i solidaritet vid det ukrainska folkets sida.

Cillian Lohan, vice ordförande med ansvar för kommunikation

Vi sluter solidariskt upp bakom det ukrainska folket. Det är med stor beundran jag ser det starka partnerskap som redan har byggts upp mellan de civila samhällena i EU och Ukraina. Sedan kriget inleddes har vi kunnat bevittna mänsklig generositet utan like gentemot flyktingarna från Ukraina. Det är ett enastående exempel på solidaritet, enighet och osjälviskhet. Den ukrainska nationen försvarar freden och säkerheten för alla. Mänskligt lidande har inga gränser, utan angår oss alla.

Giulia Barbucci, vice ordförande med ansvar för budgeten

Oavsett breddgrad eller längdgrad – krig är aldrig godtagbart och måste alltid fördömas. Det orsakar endast förödelse, död och fasa. I Ukraina, nära unionens gränser, har den europeiska historiens tid vridits tillbaka till sådant som vi trodde tillhör enbart det förgångna. I denna förfärliga tragedi har EU-institutionerna gått samman, höjt sina röster för att påtala den oacceptabla aggressionen och öppnat sina dörrar för krigets flyktingar, särskilt kvinnor, barn och äldre. EESK har tillsammans med organisationer i det civila samhället utnyttjat solidaritetens fulla kraft för att hjälpa offren för dessa grymheter. Det är EU:s plikt att spela en avgörande roll i att eftersträva diplomatiska lösningar som kan få ett slut på konflikten, att vidta omedelbara åtgärder för att ställa de ansvariga för brotten inför rätta och att ta konkreta steg i riktning mot återuppbyggnad.

Stefano Mallia, ordförande för Arbetsgivargruppen

Efter att Ryssland inledde sin invasion av Ukraina vidtog EU åtgärder som man inte ens hade kunnat föreställa sig bara några månader tidigare. Med kriget i Ukraina visar EU och dess medborgare sin mänsklighet och sätter frihet och fred före handel och egna intressen. Europas uppvaknande syns över politikens hela spektrum. Om Europa vill fortsätta att leva i fred måste vi bygga upp en stark utrikespolitik och ett gemensamt försvar. Detta är inte längre tabu nu när kriget har återvänt till vår kontinent. Denna växande insats för att trygga fred och solidaritet ger Europa en ny gemensam sak att sluta upp kring, som samlar européer och andra. EU behövde återupptäcka sin önskan om fred för att kunna stärka det europeiska bygget. Putin har inte åstadkommit splittring i Europa, i stället har han enat oss alla i denna strävan.

Oliver Röpke, ordförande för Arbetstagargruppen

Rysslands aggression utgör ett direkt hot mot EU. Vi måste stå enade, sida vid sida, i full solidaritet med det ukrainska folket, både de som flyr i dag och de som stannar kvar för att kämpa. Inom den fackliga rörelsen minns man att krigsmaskinen matas med arbetarnas blod, manar man till ryska trupper att reträtt och stöder man det civila samhället i Ukraina såväl som i Ryssland.

Séamus Boland, ordförande för Gruppen Mångfald Europa

Vi står vid kanten av ett stup och måste nå ut till det civila samhällets organisationer i Ukraina. Våra europeiska värden och principer står på spel och vi måste tydligt ta ställning – mot aggressionen och för de värden som Europa har stått för sedan andra världskriget. Vår historia förtäljer att freden är en "skör blomma". Den kräver vår fulla uppmärksamhet och vårt engagemang. Förtrampar vi den, har vi människor förmågan att tillintetgöra vår värld och alla dess livsformer. Det är av största vikt att EU och den europeiska familjen fortsatt står enade och är solidariska med våra grannar.

Dimitris Dimitriadis, ordförande för sektionen för yttre förbindelser (REX)

EESK kommer att fortsätta stödja det civila samhället i Ukraina genom våra väletablerade kanaler, till exempel plattformen för det civila samhället EU-Ukraina, och genom bilaterala kontakter.

[EESK öppnar dörren för det ukrainska civila samhället](#)

I syfte att omsätta solidaritet med Ukraina i handling sällar sig EESK till Europaparlamentets initiativ för Ukraina - ett nav för det civila samhället ("civil society hub") - och ger den icke-statliga organisationen Promote Ukraine tillgång till en del av sina lokaler på rue de Trèves 74 samt logistikutrustning.

Den officiella överlämningsceremonin hölls i Jacques Delors-byggnaden den 20 april 2022. EESK:s ordförande **Christa Schweng** hälsade företrädare för det ukrainska civila samhället välkomna och gav dem symboliska passerkort i den ukrainska flaggans färger.

Christa Schweng sade: "EESK, hemvisten för EU:s organiserade civila samhälle, öppnar sin dörr för Ukrainas organiserade civila samhälle, som hör till vår europeiska familj. Vi står vid Ukrainas och dess folks sida och

omsätter vår solidaritet i handling. Vi står enade för att försvara våra gemensamma värden: frihet, demokrati och rättsstatlighet."

Natalia Melnyk, samordnare för det civila samhället, framhöll: "Våra liv förändrades den 24 februari. Inte till det bättre. Vi tar emellertid inte emot några kondoleanser. Det återstår mycket arbete och jag hoppas att vi i dessa lokaler kommer att kunna uträtta mer till stöd för ukrainare. Detta nav är öppet för alla européer som vill stödja Ukraina."

Serhij Tereshko, biträdande chef för Ukrainas representation vid EU, lade till: "Jag vill uttrycka vår tacksamhet för solidariteten med Ukraina samt för EESK:s resolution 'Kriget i Ukraina och dess ekonomiska, sociala och miljömässiga konsekvenser'. Vi tackar för stödet från plattformen för det civila samhället EU-Ukraina genom vilken vi närmar oss Europeiska unionen. Att ge oss tillgång till lokaler är det första steget i riktning mot att åstadkomma en mer permanent ukrainsk närvaro vid EU-institutionerna."

Marta Barandiy, ordförande för den icke-statliga organisationen Promote Ukraine, framhöll: "EU-institutionerna har gett oss en möjlighet att komma till tals. Nu får vi en plats att arbeta på. Det är en plats

för samarbete med det europeiska civila samhället.”

Kontor och parkeringsplatser i byggnad B68 (rue de Trèves 74) samt administrativt och logistiskt stöd (utrustning, tryckeri- och it-tjänster) kommer att användas till att samordna det ukrainska civila samhällets insatser. Genom att ge Promote Ukraine en säker hemvist i hjärtat av Europa gör EESK den icke-statliga organisationens arbete enklare. (ab/ehp)

EESK-LEDAMÖTER UTTALAR SIG

Mänsklig generositet utan dess like gentemot det ukrainska folket

”Sedan kriget inleddes har vi kunnat bevittna mänsklig generositet utan dess like, ett enastående exempel på solidaritet, enighet och osjälviskhet gentemot det ukrainska folket. Uppslutningen bland våra ledamöter och deras organisationer har varit imponerande och de har åtagit sig att fullt ut bistå flyktingarna från Ukraina.”

Se hur EESK:s vice ordförande Cillian Lohan beskriver det civila samhällets outtröttliga insatser till stöd för det krigsdrabbade Ukraina.

Vi hjälper ukrainska företagare att lämna ruinerna bakom sig och återskapa sina företag i Polen

Tomasz Wróblewski, EESK-ledamot, Polen

När kriget är över kommer Europa inte längre att präglas av erfarenheterna från andra världskriget eller kalla kriget, utan av allt det som sker i dag i Ukraina och konsekvenserna av detta, som ännu inte är skönjbara. Det vi kommer att gå igenom och de lärdomar som vi kommer att dra kommer till stor del att förändra vår syn på världen.

För Polen kommer detta för alltid att vara stunden som stärkte oss som nation. Det vi lärt oss om världens sårbarhet när vi sett miljoner människor fly från ondskan, men också det vi lärt oss om oss själva genom att ta emot hundratusentals främmande människor i våra hem kommer att präglade oss under många år.

Vi talar ibland om Polens "ukrainisering", en själslig omvandling av dessa båda länder.

2,7 miljoner människor har kommit till vårt land och de har funnit boende, hjälp och skol- och förskoleplatser till sina barn.

Alla jag känner och människor som jag träffar på gatan eller i butiker gör något för att hjälpa till. Var och en på sitt sätt. De modigaste transporterar läkemedel och skottsäkra västar till Ukraina. Andra tillbringar all sin fritid med att hjälpa immigranterna att fylla i handlingar, öppna bankkonton eller söka arbete. De som befinner sig vid gränsen tillbringar hela dagen med att välkomna det ökande antal flyktingar som korsar vår gräns.

De lagar mat, hjälper dem att ordna skjuts till andra städer eller länder och delar ut hundratusentals skänkta föremål – filter, ryggsäckar, gosedjur till barnen. Allt detta anländer till gränsen från hela världen.

Det som vi kan göra i egenskap av företagargenomsnitt är att hjälpa till där vi gör störst skillnad. Vi hjälper ukrainska företagare att återskapa sina företag i Polen. Vi hjälper dem att lämna ruinerna av fabriker, butiker, kliniker eller skönhetsaloner bakom sig, och vi ger människor – varav många har förlorat sitt hem, saknar möjligheter att försörja sig och är utan sin familj – ett jobb i Polen.

I Warszawas centrum finns ett kontor för ukrainska företagargenomsnitt. Förutom att tillhandahålla kontorsutrymme och administrativt stöd hjälper vi dem att hitta lokaler för företag som vill återuppbygga sin verksamhet i Polen. Vi började med att hyra tiotusentals kvadratmeter produktionslokaler. Tack vare de polska företagens generositet kan ukrainska företagare få gratis tillgång till lokaler i Warszawas industriområde. De betalar endast för vatten och sophämtning.

Efter nästan två månader av denna flyktingkris har inte ett enda flyktingläger, eller någon annan plats där människors värdighet eller säkerhet skulle vara i fara, skapats i Polen.

Ukraina är på väg in i nästa fas av kriget, men det är även Polen. Vi vill ge de människor som har hittat en fristad här deras liv tillbaka. Vi kan inte ge dem deras land tillbaka, men genom att ge dem jobb kan vi

åtminstone hjälpa dem att återfå en känsla av normalitet.

EESK-ledamöter för in humanitärt bistånd i Ukraina

av Marcin Nowacki, EESK-ledamot, Polen

Den 8 mars 2022 anordnade ZPP, min organisation i Polen, och Kulski-stiftelsen, som EESK-ledamoten Małgorzata Bogusz har förbindelser med, en liten men snabb humanitär konvoj.

Det var den veckans andra resa. Jag reste till Lviv i Ukraina med Małgorzata Bogusz och Tom Palmer, vice ordförande för Atlas Network, USA. Syftet med resan var att förse Ukraina med läkemedel, medicinska produkter och hygienartiklar. Vi färdades med två fullastade bussar till den mötesplats som våra ukrainska motparter angett, där produkter packas om för att distribueras till de platser som har störst behov.

Personbilar och bussar utgjorde en lång oavbruten kö längs den polsk-ukrainska gränsen i riktning mot Polen. Tyvärr minskar inte behovet av att evakuera civila, det ökar tvärtom hela tiden. Den 10 mars 2022 hade

Polen redan tagit emot mer än 1,5 miljoner ukrainare.

På väg till Lviv passerade vi flera vägspärrar. Den största övervakades av militär och låg precis vid infarten till staden. Det var en mycket livlig plats som många människor passerade. Det fanns hundratusentals fler människor i staden än vanligt. Lviv utgör för närvarande knutpunkt och logistikcentrum till stöd för centrala och östra Ukraina. I utkanten av staden träffade vi vår guide, som tog oss till logistikcentrumet. Där väntade en grupp personer som omedelbart påbörjade lossningen. Alla produkter sorterades och en ordentlig förteckning upprättades. Processtyrningen var på högsta nivå och efter vår arbetsinsats tog vi oss tid att utbyta idéer om den nuvarande situationen och om ukrainarnas främsta behov. Lviv-bor har öppnat sina hem och erbjudit husrum, mat och transport till flyktingar från områden som angripits av Ryssland.

Under min vistelse redogjorde våra ukrainska motparter för sina främsta rekommendationer och behov. Vi samarbetade varje dag och jag är hedrad över att få framföra deras budskap. Deras rekommendationer och behov kan delas upp i tre huvudområden: det politiska, det militära och det civila. Följande är det som är mest brådskande:

- Ekonomiskt stöd och tillhandahållande av militär utrustning, vilket är en uppgift för regeringar och stora företag.
- Påtryckningar och djupa långtgående sanktioner mot Ryssland och Belarus. Sanktioner som inte kan kringgås. De kommer att kosta även för oss, och det måste vi acceptera. Tiden är inne för att omdefiniera vår energipolitik.

Från regeringar till arbetsgivar- och arbetstagarorganisationer och det civila samhället i stort – det är följande konkreta insatser som behövs:

- Stöd i form av tillhandahållande av medicinska produkter.
- Tillhandahållande av andra nödvändiga produkter, enligt Ukrainas behov.
- Stöd för att kunna evakuera familjer. På väg tillbaka från Ukraina fick vi äran att transportera personer som evakuerades från landet. Det andra alternativet är att engagera sig vid gränsen och hjälpa till med transport.
- Mottagande av och tillhandahållande av husrum till familjer som kommer till EU-länder. Länderna i regionen behöver stöd i form av husrum för flyktingar – gästrum i era hem och era tomma lägenheter. Polen har redan tagit emot mer än 2,8 miljoner krigsflyktingar.
- Förenkling av jobbsökningsprocessen för dem som kan och vill arbeta.

Jag skulle vilja betona att den pågående flyktingkrisen saknar motstycke i Europas moderna historia. För att klara av den måste vi involvera det civila samhället i alla medlemsstater.

Ukrainska flyktingar söker skydd i Rumänien

Av Ionuț Sibian, EESK-ledamot, Rumänien

Flera olika organisationer i det rumänska civila samhället, bland andra [FONSS](#), [Afterhills](#), [ParentIS](#) och [Our Smile Group](#), har tillsammans med [kommunen Iași](#) upprättat ett flyktingcentrum för ukrainare som flyr kriget. Följande historia berättas av min kollega Mihaela Muntean och skildrar en av många gripande upplevelser vi har varit med om.

Den första flykting som anlände till [det humanitära och sociala stödcentrumet för flyktingar CTR Nicolina Iași](#) var två veckor gamla lovana – hon låg liten och tyst i sin mors famn, också hon dämpad och blek efter förlossningen i ett härbärke och efter att ha varit på resande fot i 21 dagar. Därpå följde länge Roman (barnets pappa), hans mor och hans 86-årige morfar. Fyra generationer klev ur den fullastade bilen och

gick långsamt mot receptionen.

- Varifrån kommer ni?
- Charkiv!

Ortnamnet uttalades med smärta, som när man talar om ett fängelsestraff.

Vi hade egentligen inte öppnat officiellt än men en kollega ringde från gränsövergången och frågade om vi kunde ta emot dem, så vi upplät de två våningarna för utsatta personer åt dem.

Den lilla flickan hade fötts tre dagar efter deras avfärd, under brinnande krig. Den blivande modern måste ha varit skräckslagen. Roman måste ha känt sig djupt splittrad mellan plikten att strida å ena sidan och behovet att skydda alla dessa utsatta familjemedlemmar å andra sidan.

När de klev ur bilen med sitt bagage sade de att de bara ville sova. Efter den första natten sade de till mig att det var så lugnt i vårt hus. Men den lilla flickan var rastlös, och den gamle mannen, vars syn sviktade, pratade inte med någon. Han hade upplevt krig som tonåring. Han lutade sig nu mot sin käpp, tyngd av sin ålder och den livserfarenhet han inte kunde lämna bakom sig. Han försökte slå sig till ro på sofforna.

Under den första dagen i centrumet fick lovana ett bad och babymassage av teamet från [ParentIS](#). Vi tog egentligen allihop hand om dem. Morgonen därpå var de mer utvilade efter att ha sovit hela natten. Den lilla hade inte ens vaknat för att äta.

Därefter följde några fridfulla dagar – med en pratsam och vänlig mormor, en diskret och behaglig moder och en söt bebis. Roman började snabbt hjälpa andra flyktingar på alla sätt han kunde. Troligtvis kände han att han återgäldade det han själv tagit emot. Vi tvättade och hängde tvätt på tork tillsammans, berättade historier. Den gamle mannen gaskade upp sig tillräckligt för att svara när någon hälsade på honom och kom alltid i tid till måltiderna.

Denna jämvikt omkullkastades efter några dagar när Romans mamma, fru och lilla flicka gjorde ett försök att bege sig till Belgien. På flygplatsen upptäckte de att endast hans mor kunde åka. Hans fru hade inte något biometriskt pass.

Jag kan inte föreställa mig hur kvinnan som lämnade sin son, barnbarn och far mådde. När Roman kom tillbaka med barnet i sin famn blev vi alla upprörda. I slutändan hittade de en lösning så att den nyblivna modern och bebisen kunde resa iväg. Bara männen blev kvar, tystlåtna, nedslagna, utlämnade åt sina tankar och sin hjälplöshet. Snart var de på väg igen. Efter sig lämnade de minnet av en flykting som för ett tag blev en kollega, glädjen vi alla kände på morgonen när modern berättade att den lilla flickan hade lugnat sig och sovit som en stock och en lapp med ett "tack" från Roman, på vilken han uttryckte sin enorma glädje över att ha bevittnat miraklet lovana – barnet som envist insisterade på att födas medan andra dog.

Ungern: Vi bistår på alla sätt vi kan

Av Zsolt Kükedi, EESK-ledamot, Ungern

I egenskap av delegat från en miljöorganisation är jag medveten om att det finns väldigt lite utrymme för miljööverväganden mitt under denna mänskliga tragedi, och personer som direkt konfronteras med den massiva tillströmningen av flyktingar uppskattar även minsta lilla uttryck för intresse, medkänsla och erbjudande om lite hjälp.

Tack vare mitt arbete för regional utveckling känner jag många lokala borgmästare och distriktsfullmäktigeordförande som omedelbart och osjälviskt erbjöd flyktingar boende i offentlig regi och i allmänna lokaler när kriget bröt ut. Till exempel tog ett samhälle med knappt 700 invånare emot över hundra ukrainare. Ända sedan dess har flyktingarna haft mat, husrum och rena kläder. Omedelbart efter krigets utbrott, när jag

återvände hem från EESK:s plenarsession, skrev jag till 18 kommunfullmäktigeledamöter, borgmästare och distriktsfullmäktigeordförande i östra Ungern och frågade vad som var på gång och hur vi skulle kunna bistå dem ända från Budapest. Jag hade inte själv för avsikt att skynda mig till gränsen eftersom entusiastiska frivilliga i ett tidigt skede av humanitära insatser kan vara mer till besvär än till nytta.

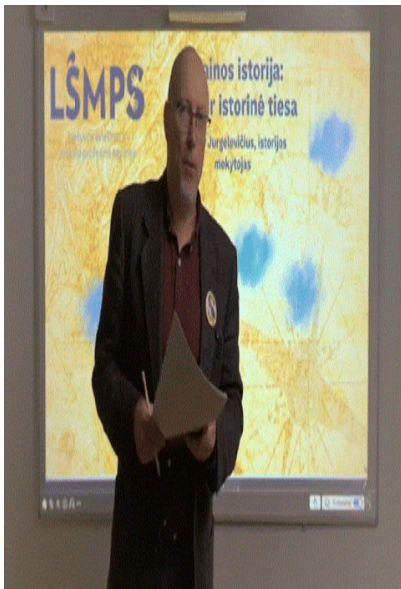
9 av de 18 jag kontaktade svarade. De övriga hade förmodligen inte tid att läsa eller svara på e-postmeddelanden, vilket är helt förståeligt i denna situation. De som svarade sade dock att mitt brev kändes betryggande. Bara det faktum att våra tankar gick till dem och att de vet att vi finns här för dem var väldigt skönt att höra. Någon bad om pengar eftersom de behövde filter och rengöringsmedel. Någon gav vägledning om var donationer samlas in. Men generellt ville de återkomma endast ifall situationen försätter att vara densamma under en längre tid och de inte maktar med den ekonomiskt eller på ett personligt plan.

Vi deltog även i en annan form av hjälpverksamhet, nämligen insamling av medicinska förnödenheter som skickades till hjälpbehövande som i den rådande situationen inte hade tillgång till dessa. Vi levererade stomipåsar från min hustrus arbetsplats. Stomipåsar är särskilda behållare för personer som inte kan utsöndra sitt kroppsavfall på vanligt sätt på grund av en defekt eller sjukdom som drabbar vissa delar av matspjälkningskanalen eller urinvägarna. Kroppsavfall utsöndras genom en öppning på en specifik plats i bukväggen. Patienterna behöver en ny påse varje dag. Att tillhandahålla dessa viktiga påsar var inte något vi hade tänkt på tidigare. Livet är dock invecklat och därmed är det förståeligt att den nuvarande situationen också kan kräva ovanliga donationer.

Under våra sektionssammanträden i EESK har vi diskuterat kriget mellan Ryssland och Ukraina samt dess konsekvenser. Jag ombads att bjuda in en talare från fronten samt en kärnenergiexpert, för att bättre förstå hotet kring kärnkraftverken i Ukraina. Eftersom jag har många personliga kontakter i Ukraina tack vare mitt utvecklingsarbete lyckades jag få kontakt med Serhij Prokopenko, som är en ung man från Charkiv som är specialist på innovation och entreprenörskap, konsult och forskare i ekonomi. Han rapporterade direkt från fronten, i en bunker i Charkiv, där han hade tagit skydd till följd av bombningen av området strax före vårt möte. Eftersom internetanslutningen krånglade fick han stundtals byta plats med den ungerska kärnenergiexpert som skulle hålla ett anförande efter honom. Zsolt Hetesi, forskardocent vid det nationella

universitetet för offentlig förvaltning, har sedan 2005 forskat i frågor som rör miljö, energi och hållbarhet. Tidigare, som en av ledarna för forskningsgruppen för hållbar utveckling och resurser, har han föreläst mycket om den kris som följer på överbefolkning och överkonsumtion av resurser. Som sakkunnig på resursutarmning beskrev han nuläget, sårbarheten och en tänkbar olycka vid något av de fyra kärnkraftverken i Ukraina. Han ville lugna åhörarna med att säga att världen för närvarande inte verkar befinna sig i omedelbar fara på grund av dessa kärnkraftverk. Efter denna presentation var det Serhij Prokopenkos tur, och under hans inlägg kunde vi känna av krigets verklighet. Han fick rungande applåder. Sektionens medlemmar kände stark sympati för hans skildring och hade svårt att återgå till rutinärendena.

Jag upplever att också detta är en uppgift för människan, dvs. att knyta kontakt med personer som är isolerade pga. kriget och lägga vår skenbara känsla av trygghet åt sidan och ta in verkligheten med full kraft så att vi känner att vi också kan göra något, även på avstånd.

En öppen lektion om Ukrainas historia

Av Tatjana Babrauskienė, EESK-ledamot, Litauen

Rysslands pågående storskaliga och ytterst aggressiva militära insats i Ukraina väcker djup sorg och oförståelse inom det litauiska utbildningsväsendet, som har lanserat ett initiativ för att lära den yngre generationen om myter och verklighet med avseende på Ukrainas historia.

Det är mycket viktigt att förstå orsakerna och skälen till den senaste tidens aggression, som saknar tidigare motstycke. Till dessa hör det informationskrig som Ryssland bedriver och som inbegriper propaganda, desinformation och falska nyheter om Ukraina.

Det litauiska fackförbundet för lärare, utbildning och forskning (LŠMPS) har organiserat en kampanj för att sätta stopp för informationskriget och stödja Ukraina i litauiska skolor. Den 28 februari bjöd vi in lärare i alla ämnen och skolledare att hålla en första lektion till stöd för Ukraina och sanningen om landets historia.

Audrius Jurgelevičius, biträdande ordförande för LŠMPS och historielärare, höll en öppen historielektion där han redogjorde för hundra år av ukrainsk historia och för bakgrunden till statusen som självständig stat. Lektionen sändes i realtid på nätet och alla skolor i Litauen kunde delta.

Det fanns tre syften med lektionen: För det första att visa att människor som bor i Ukraina, dvs. ukrainare, tillhör en självständig nation och inte är ryssar, och för det andra att visa att ukrainarna har byggt upp sin egen historia och sin egen stat som de nu förvaltar. Eftersom de själva skapade sin stat behöver de inte vara tacksamma mot någon för att de tillåts ha den och om de inte har någon att tacka för att de har sin stat har ingen heller rätt att ta den ifrån dem. Det tredje syftet med lektionen var att slå hål på vissa myter som

ibland övergår i lögner när man talar om Ukrainas historia.

Lektionen har redan översatts till ryska, polska och engelska och delats med hela världen via den litauiska diasporan och Education International.

Vi tog fram klisterlappar och uppmanade eleverna att skriva ut dem och bära dem under lektionen för att visa sitt stöd för Ukraina. Vi bad dem också att dokumentera ögonblick från lektionen och att skicka oss bilderna. Vi har delat dessa bilder med Ukrainas utbildningsväsen, jämte en förklaring om stöd och solidaritet.

Det är oerhört viktigt att vi står enade. Vi får inte tillåta att historien skrivs om.

Här kan du följa lektionen med engelska undertexter:

<https://www.youtube.com/watch?v=G0lu8AM0o8c&t=17s>

Det litauiska civila samhället har slutit upp bakom Ukraina

Av Emilis Ruželė, EESK-ledamot, Litauen

Fram till början av mars hade det litauiska folket skänkt mer än 12 miljoner euro. Min organisation, förbundet Investors' Forum, har skänkt 1 000 euro och våra medlemsföretag har skänkt mer än 300 000 euro till olika organisationer som bistår Ukraina.

Frivilligorganisationen Stiprūs Kartu (starkare tillsammans) bistår flyktingar från Ukraina med transport, husrum och andra resurser. Förbundet Investors' Forum har ställt halva sitt kontor i Vilnius till förfogande för att hjälpa till och kan där hysa en flyktingfamilj. Jag har själv gjort ett rum i min egen lägenhet tillgängligt för att ta emot

flyktingar.

Därtill kommer att människor dagligen demonstrerar utanför Rysslands ambassad i Vilnius.

Portugal: offentliga demonstrationer med budskapet "Nej till krig! Ja till fred!"

Av Fernando Manuel Maurício de Carvalho, EESK-ledamot

Den 10 mars hölls en offentlig demonstration på torget Largo de Camões i ett mycket regnigt Lissabon. Demonstranterna höjde sina röster mot krig, sanktioner och dem som tjänar pengar på att sälja vapen eller anför krig som en förevändning för att rusta upp militäret. Det hölls även demonstrationer på andra håll i landet.

I Lissabon bar demonstranterna på blå eller vita flaggor med en handtecknad duva och ordet "fred". "Stoppa kriget, ge freden en chans" var det budskap som genomsyrade evenemanget, under vilket flera tal hölls. Bland annat tog João Coelho från CGTP-IN (de portugisiska arbetstagarnas allmänna centralorganisation – nationella fackförbundet)

till orda. Han fördömde alla "krigshökar" i Europa, som tillsammans bygger upp vapenarsenalerna, och dem som nu blir rika på att sälja vapen.

CGTP-IN uttryckte sin solidaritet med arbetstagare och människor i allmänhet som drabbats av krig, särskilt med dem i Ukraina. Fackförbundet har i sitt arbete alltid vägletts av principerna om att stå upp för fred och fördöma krig, och understryker hur viktigt det är att sluta kriga och ge freden en chans.

Vi uppmanar till att man väljer dialogens väg mot en fredlig lösning på konflikten. Krig är ingen lösning. Vi fruktar för arbetstagarna och den stora allmänheten i Ukraina – och i alla andra länder – eftersom det är dem som först, och allra mest, påverkas av krig och förstörelse.

Vi menar att vi för att stå upp för freden måste sätta stopp för militariseringen och kapprustningen och samtidigt ha siktet inställt på en fredlig lösning som omfattar överenskommelser eller mekanismer för dialog, på grundval av ömsesidigt förtroende, samarbete och säkerhet för Europas länder och befolkning. Den pågående militära upptrappningen måste med andra ord omedelbart hejdas.

Att sanktioner införs sätter inte stopp för kriget och har dessutom skadliga konsekvenser för arbetstagare och människor i allmänhet, både i de drabbade länderna och på annat håll. Sanktionerna mot exempelvis Irak har visat på dessa effekter och på hur levnadsvillkoren har försämrats som en följd av dem, liksom på återverkningarna på andra länder. Detta innebär att åtgärder måste vidtas nu för att hejda de angrepp på arbetstagarnas rättigheter som äventyrar deras levnadsvillkor.

CGTP-IN påpekar att vi måste säkerställa att flyktingar får fullt stöd, samtidigt som alla former av rasism och främlingsfientlighet bekämpas, och framhåller behovet av humanitärt stöd för att ta itu med de utmaningar som människor står inför i Ukraina och i dess grannländer.

Vi uttrycker återigen vår solidaritet med människor som drabbas av krig, särskilt arbetstagare och människor i allmänhet i Ukraina, men även i Palestina, Västsahara, Jemen, Somalia, Syrien och Afghanistan. Samtidigt understryker vi att vägen mot fred måste byggas i enlighet med internationell rätt och inom ramen för FN.

”Vårt hem bör också vara deras hem”

Lyssna på EESK-ledamot **Ionuț Sibian** när han beskriver det civila samhällets omfattande mobilisering i Rumänien till stöd för ukrainska flyktingar som söker skydd från kriget, och samtidigt uppmanar hela det civila samhället i Europa att välkomna sina ukrainska grannar: ”Det budskap som vi bör sända till omvärlden är att vårt hem i Bryssel också bör vara deras hem. Vi finns här och kommer att ta hand om våra ukrainska vänner och ge dem ett skyddsnet, moraliskt stöd och allt de kan tänkas behöva.”

Europeisk solidaritet omsatt i handling

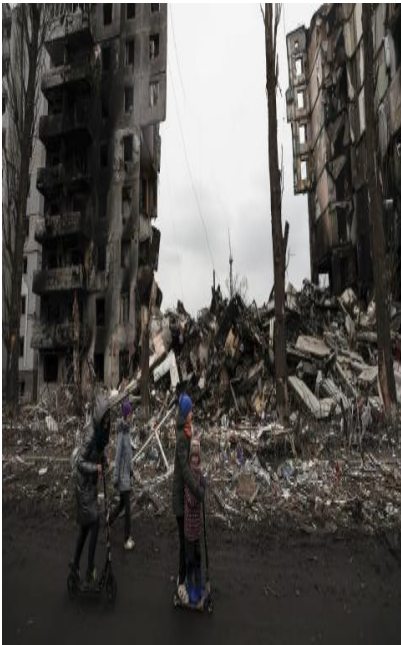
Lyssna på **Antje Gerstein** från Tyskland när hon beskriver hur det tyska civila samhället på ett mycket konkret sätt hjälper ukrainska flyktingar.

”Jag är stolt över att vi så snabbt har mobiliserat oss för att stödja Ukraina och landets medborgare, företag och civila samhälle genom konkreta åtgärder. Tillsammans har flera tyska detaljhandels- och livsmedelsföretag levererat 4 000 ton livsmedel till Ukraina. Detta är ett prov på europeisk solidaritet omsatt i handling.”

Spanien: UGT låter en del av sin budget gå till humanitärt bistånd

I den här videon uppmanar den spanska EESK-ledamoten Manuel García Salgado till ”fred, solidaritet och respekt” och han tillkännager att hans fackförening åtar sig att hjälpa krigsdrabbade ukrainare.

”I Unión General de Trabajadores, Spaniens största fackförening, fördömer vi fullt ut invasionen av Ukraina, som Vladimir Putins väpnade styrkor gjort sig skyldiga till. Detta är inte bara ett angrepp på Europeiska unionens grundläggande värden, utan även en attack mot civila. Vi efterlyser solidaritet och humanitärt bistånd, utan dröjsmål.”

Ett politiskt, ekonomiskt och strategiskt svar på kriget i Ukraina

Av Cinzia del Rio, EESK-ledamot, Italien

Rysslands invasion av Ukraina kommer att förändra de geopolitiska och ekonomiska förbindelserna i världen, och helt säkert förbindelserna mellan Ryssland och EU. Den skandalösa militära interventionen, som skördar civila offer och leder till förstörelse av landets städer samt av dess civila och ekonomiska strukturer, har med kraft fördömts av det demokratiska internationella samfundet och fackföreningsrörelsen.

Vi har uttryckt vårt fulla stöd för det ukrainska folket, vi har anordnat demonstrationer mot Putin och hans oprovocerade krig och vi stöder införandet av stränga ekonomiska sanktioner mot Ryssland för att sätta press på regimen. Efter en och en halv månad fortgår grymheterna. Det

har visat sig vara svårt att upprätta humanitära korridorer, miljontals ukrainare har lämnat landet för att söka skydd i EU-länder, många fler är på flykt inom Ukraina och förhandlingarna om vapenvila och en fredsprocess går långsamt.

Organisationer i det civila samhället, fackföreningar och icke-statliga organisationer i hela EU, särskilt i länder som gränsar till Ukraina, har visat prov på ovillkorlig solidaritet genom att ge flyktingar omedelbar hjälp, sjukvård, husrum, mat, kläder och läkemedel. [Direktivet om tillfälligt skydd](#) var avgörande för att garantera flyktingarna skydd och rättigheter i EU, hjälpa dem att klara krisen och i största möjliga mån integrera dem i våra samhällen. Dessutom måste vi ha i åtanke att 80 % av flyktingarna är kvinnor och barn och att de för första gången upplever krigets grymhet och våld – de kommer för alltid att bära med sig de psykologiska konsekvenserna av detta. EU måste vara vaksamt på att garantera skyddet av dessa utsatta grupper samt ta itu med riskerna för människohandel och sexuellt utnyttjande.

Rysslands invasion av Ukraina har konsoliderat Ukrainas nationella identitet, dess geopolitiska närmande till demokratier i väst och påskyndat inledningen av anslutningsprocessen till EU. På grund av invasionen har EU och USA återförenats och förbindelserna mellan dem stärkts, Nato har stärkts vid Ukrainas gränser och EU-länder har enats när de har reagerat genom att enhälligt fördöma Rysslands invasion och krigets brutalitet. Efter ett första sanktionspaket från EU, vilket nyligen utvidgades till kolimport, har det emellertid varit omöjligt att fatta ett gemensamt beslut om att förbjuda import av i synnerhet gas och olja eftersom det skulle innebära att Europa snabbt måste hitta alternativa försörjningskällor för att inte göra sin ekonomiska överlevnad beroende av Ryssland. Vi är dock inte redo än – vi behöver enhällighet bland EU:s regeringar och dessutom skulle en totalblockad mot rysk energi leda till dramatiska följder för en del länders BNP.

Det skulle leda till företagsnedläggningar och förlorade jobb efter pandemikrisen. Det kommer givetvis att ta tid att införa ett totalt embargo mot gas och kolväten, men vägen har stakats ut och tidigare ekonomiska förbindelser med Ryssland har omkullkastats för all framtid. EU har emellertid i detta sammanhang ett ansvar att rädda vad som återstår av Ukrainas ekonomi, för att undvika en långvarig katastrof under kommande år, och att inleda konkreta samtal med Ukraina om anslutningsprocessen utan att detta undergräver de pågående anslutningsprocesserna med länderna på västra Balkan.

EU måste ta fram kompensationsåtgärder för att hantera de negativa ekonomiska och sociala följderna av konflikten samt effekten av relaterade sanktioner för våra länder. Vi kan inte bortse från att sanktionerna mot Ryssland kommer att påverka EU:s mål för hållbar utveckling, som vi enades om jämte investeringarna i paketet Next Generation EU. Vi måste trots det stå fast vid våra åtaganden inom ramen för den gröna och den digitala omställningen och säkerställa en starkare social dimension i Europa.

Kriget medför allvarliga konsekvenser för den globala och den europeiska livsmedelsförsörjningen. Den kommer att ytterligare förvärra den redan svåra situationen för europeiska jordbrukare och konsumenter på grund av stigande priser. Vi måste fokusera på åtgärder för att trygga livsmedelsförsörjningen i EU, både på kort sikt efter invasionen och på längre sikt. Vi får samtidigt inte bortse från krigets stora inverkan på livsmedelsförsörjningen i tredje länder. En ny social och ekonomisk kris måste undvikas – spekulanter på livsmedels- och oljepriser måste stoppas och åtgärder för att beskatta deras extra vinster bör övervägas.

Men högsta prioritet är att stoppa kriget, att staka ut en väg för förhandlingarna och att ge skjuts åt fredsprocessen. EU bör bli en verklig geopolitisk aktör och gå i bräschen i förhandlingarna eftersom dess framtid står på spel. Kina och Turkiet har sina politiska och ekonomiska fördelar i dessa förhandlingar, men de är varken demokratins väktare eller förespråkar respekt för grundläggande mänskliga rättigheter. Detta utgör en vändpunkt i EU:s historia och de politiska, ekonomiska och strategiska efterverkningarna märks i hela världen. EU måste axla ett nytt ansvar och gå i riktning mot en starkare politisk integration: ett gemensamt försvarssystem går hand i hand med en gemensam utrikespolitik och en starkare och mer sammanhållen politisk integration. Alla steg i riktning mot ett integrerat försvar måste åtföljas av en tydlig demokratisk kontroll över ett sådant system.

Risken för krig inom Europa borde få EU-regeringarna att arbeta i riktning mot en tydlig politisk integrationsprocess inom ramen för konferensen om Europas framtid.

EU måste stå upp för och värna sina värden och det är EU:s skyldighet att bevara den fred vi har garanterat i Europa de senaste 70 åren.

[Ett avgörande tillfälle för det civila samhället i Europa](#)

Av Andris Gobiņš, EESK-ledamot, Lettland

Var och en av oss kan bidra till att vi snabbare åstadkommer en mer hållbar frihet. Detta är några idéer om hur det kan gå till, utifrån min erfarenhet av att ha växt upp i en flyktingfamilj i exil och mitt nuvarande arbete i Lettland.

1. Vi måste ha klart för oss vad det är vi eftersträvar och agera därefter.

Det står klart. Ju snabbare Ukraina helt befrias från Rysslands ockupation och terror, desto färre mord och våldtäkter och desto mindre tortyr, lidande och skada åsamkas. Och desto mindre kommer resten av Europa att påverkas negativt.

Vi måste göra vad som än krävs (ja, "vad som än krävs") för att hjälpa Ukraina att vinna denna kamp mot terrorn och trygga EU:s och Europas framtid. Och ja, vi i det civila samhället kan bidra genom att utöva påtryckningar och föra samtal med våra beslutsfattare samt genom att

förbättra insatserna och förstärka kopplingarna till det civila samhällets organisationer.

2. Möjliga krav som det civila samhället kan ställa på regeringar inkluderar:

- Att kräva att politiker agerar (inklusive de som är medlemmar i din organisation eller sympatiserar med den). Alla vapen som behövs måste levereras och fullständiga och kraftfulla sanktioner måste drivas igenom. Det finns inte utrymme för undfallenhet. — Detta är något vi måste göra.
- Vi bör utarbeta kraftfulla åtgärder för att begränsa spridningen av och motverka falska nyheter och manipulation. — Kraftfullare EU-insatser krävs.
- Vi bör utarbeta en mekanism för fred, återhämtning och resiliens för Ukraina och medlemsstaterna vid EU:s östra gräns, för att skapa världens mest stabila och välmående region.

3. Möjliga åtgärder inom och för det civila samhället omfattar:

- Att bojkotta all import från Ryssland, inklusive energi, samt företag som fortsätter att samarbeta med eller i Ryssland, och att köpa ukrainska produkter. - Här måste vi göra mer.
- Man kan gå med i det icke-formella nätverket av fackföreningar som vägrar att lasta/lossa ryska fartyg osv. alternativt sälla sig till civilsamhällesorganisationer som samarbetar med Ukraina eller bistår ukrainska flyktingar. - Låt oss agera på alla dessa områden!
- Ta upp frågor som rör Ukraina och bjud in företrädare från Ukraina till alla era möten i era organisationer och nätverk, precis som vi har gjort vid våra sektions- och plenarsammanträden. - Vi måste fortsätta med detta utmärkta arbete.

Slutsatser - Det får inte finnas minsta vinning eller fördel för angriparen Ryssland. Det bästa för EU är att Ukraina blir en medlemsstat.

Precis som vi säger klart och tydligt i vår resolution är det "av största vikt för EU och det internationella samfundet att inga gränser ritas om med militära medel och att angriparen inte får några fördelar. Rättsstatsprincipen, inte den starkes rätt, måste gälla och Ukraina måste erhålla fullt krigsskadestånd." Allt annat skulle vålla EU och världsfreden stor skada och priset i såväl mänskliga som ekonomiska termer skulle bli ofattbart högt.

Jag menar att Ukraina måste och kommer att bli fullvärdig medlem av EU mycket snart. EU kommer att bli starkare och, ja, också bättre med Ukraina som medlemsstat. Och det råder inga tvivel om att Ukrainas motivation att driva igenom återstående nödvändiga reformer är tillräcklig eller att det leder till mycket positiva följder för EU:s värden och relaterade politikområden.

För övrigt har civilsamhällesorganisationer i Lettland tagit initiativ till att plantera solrosor för #UkraineSolidarity och #UkraineInTheEU den 9 maj, på Europadagen. Viktiga EU-institutioner och andra aktörer kommer att delta, gör det du med!

Redaktör

Ewa Haczyk-Plumley (editor-in-chief)
Daniela Marangoni (dm)

Medverkande i detta nummer

Amalia Tsoumani (at)
Agata Berdys (ab)

Ewa Haczyk-Plumley (ehp)
Giorgia Battiato (gb)
Thomas Kersten (tk)

Medverkande i detta nummer

Agata Berdys (ab)
Katerina Serifi (ks)

Technical support
Bernhard Knoblach (bk)

Adress

Europeiska ekonomiska och sociala kommittén
Jacques Delors-byggnaden, Rue Belliard/
Belliardstraat 99, B-1040 Bryssel, Belgien
Tfn +32 25469476
E-post: eescinfo@eesc.europa.eu

EESK info kommer ut nio gånger om året i samband med EESK:s plenarsessioner. EESK info ges ut på 23 språk. EESK info är inte att betrakta som en officiell sammanfattning av EESK:s arbete. För sådan information hänvisar vi till Europeiska unionens officiella tidning eller andra publikationer från kommittén. Innehållet i EESK info får återges under förutsättning att källan anges och en länk skickas till redaktören.

05/2022